

G?te , Sj?aren

Jorda, sa du, m flgje sin veg,
om grasvorden gror i kvart menneskjesteg.

Livet, sa du, skaalder t slut,
eit fr skabli att, og ein blom springe ut.

Dauden,sa du, er haustmannen vr,
men ingen ska vite kor vegen hans gr.

Menneskja, sa du, kan alder bli fri,
nr dei bind seg til trl av ei jagande tid.

Om va, sa du, spr ikkje meg.
Der lyt kvar einaste velje sin veg.

Freden, sa du, saknar du han?
Du finn han i skogom i ingenmannsland.